

ellū avea de scopū se bată la Dunăriă și se supună pre Daci, și după ce va învinge pre Parti se se întorcă la Roma prin țerrile de la marea caspiă și de la marea négră, prin Germania și Gallia, și așa se întindă imperiul de tôte părțile pîno la oceanū. Puterea și autoritatea lui Cesare adjunse la cellū mai înaltū gradū. Senatulū orbitū de mărimea lui, i se închină ca unei ființie mai pre susū de omenire, și supscrisse în favórea lui tôte mesurile propuse de dînsulū. Amicii lui făcură mai multe încercări deșerte de a i offeri în publicū diadema, înse ellū o recusă, fiindū că poporulū nu se arretă applicatū a și da aprobarea sa. In fine aflară dorita sentinția în cârțile sibilline (cari arseră pre timpulū lui Sulla, și se restaurasseră în parte prin adaussuri spurie) care sentinția sună, că Poma numai suptū unū rege va puté se invingă pre Parti, și partisanii lui cerură ca se i se dea demnitatea regale afară din Italia. Intre acestea se formasse deja în contra vietiei dictatoriului o conjurațiune de 60 de optimați, parte pompeiani, parte atari cesariani alle căroro speranție nu se împlinisseră; pretorii C. Cassiū și M. Bruta se puseră în fruntea lorū. Cesare se ucise în senatū (care eră adunatū în curia lui Pompeiū) în 15 Martiū a. R. 709, și cădū lîngă statua lui Pompeiū, străpunsū de 23 de cuțite.

XVIII.

Nouulū resbellu civile.

Conjurații nu preparasseră nimica pentru casulū cîndū fapta lorū cea cruntă ar avé successū, ei lăsară ca senatulū se facă celle mai de parte. Acesta voindū se împace amîndóue partitele, confirmă legile și dispozițiunile lui Cesare după propunerea consulelui M. Antoniū, dară totū de o dată iertă și preucciditori.